

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 5176/24
05.12.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Весне Тодоровић, председника већа, судије Верице Смиљанић и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-, ул. бр., кога заступа пуномоћник Срђан Илинчић из, адвокат из, ул. бр., против тужених: 1. АА,, ул. бр. и 2. ББ,, ул. бр., ради дуга, вредност предмета спора 40.160,00 динара, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду 18 П 3958/24 од 30.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду 18 П 3958/24 од 30.09.2024. године у ставу I изреке.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВА решење Привредног суда у Београду 18 П 3958/24 од 30.09.2024. године у ставу II изреке и **РЕШАВА:**

По правноснажности овог решења списе предмета доставити Вишем суду у Београду као стварно и месно ненадлежном суду.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду 18 П 3958/24 од 30.09.2024. године у ставу I изреке Привредни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а ставом II изреке је одређено да се по правноснажности тог решења списи предмета доставе Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно ненадлежном суду.

Благовременом жалбом, тужилац побија наведено решење првостепеног суда из свих законом прописаних разлога, са предлогом да другостепени суд првостепено решење укине и предмет врати привредном суду на даљи поступак.

Испитујући правилност првостепеног решења у смислу одредбе чл. 386. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе чл. 401. истог Закона, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужиоца делимично основана.

Према стању у списима предмета, првостепени суд је утврдио да је тужилац као правно лице поднео тужбу дана 30.09.2021. године против означеног туженог предузетника ВВ ПР из, Према стању у списима предмета произлази и да је АА из Београда преминуо након подношења тужбе, а након чега је првостепени суд донео правноснажно решење П 848/22 од 16.07.2024. године на основу кога су у парницу на место покојног туженог предузетника ВВ на основу наслеђивања, као нови тужени ступили његови синови физичка лица АА и ББ. Полазећи од одредбе чл. 17. Закона о

парничном поступку, а у вези одредби чл. 20. и 40. истог Закона, затим од одредби чл. 22. и 25. Закона о уређењу судова, првостепени суд је утврдио да од 11.09.2024. године предметни спор више није спор за који је надлежан привредни суд, већ је у питању парница између правног и два физичка лица која је у надлежности основног суда и то Трећег основног суда у Београду на чијој територији се налази пребивалиште тужених. У складу са тим и применом наведених законских одредби првостепени суд је и донео одлуку као у изреци побијаног решења.

Правилно је првостепени суд у конкретном случају нашао да након смрти физичког лица које је делатност обављало као предузетник и које је као такво било означено у тужби, а након подношења тужбе, више нису испуњени услови за надлежност привредног суда. У том смислу, првостепени суд је правилно пошао од чл. 17. Закона о парничном поступку којим је прописано да суд у току целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност. Како је тужени преминуо након подношења тужбе, то од тог тренутка нису више били испуњени услови за заснивање надлежности привредног суда.

У том смислу, нису основани жалбени наводи тужиоца којима се указује на примену одредбе чл. 15. Закона о парничном поступку. Одредбом чл. 15. Закона о парничном поступку је прописано да ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан иако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте. Међутим, у конкретном случају, а применом одредбе чл. 25. Закона о уређењу судова за даље поступање у овом предмету није надлежан суд исте врсте, већ је надлежан суд друге врсте, па у складу са тим нису постојали услови за задржавање надлежности од стране првостепеног суда. У том смислу, нису основани ни остали жалбени наводи тужиоца којима се побија правилност првостепеног решења у делу у коме је првостепени суд нашао да није стварно надлежан за поступање у предметној правној ствари.

Међутим, првостепени суд није применио одредбу чл. 25. важећег Закона о уређењу судова када је нашао да је за даље поступање надлежан Трећи основни суд, јер није водио рачуна о врсти предмета спора. У конкретном случају је тужба поднета од стране организације за колективно остваривање ауторског и сродних права, па у складу са одредбом чл. 25. ст. 1. тач. 7. Закона о уређењу судова је предвиђено да Виши суд суди у првом степену у грађанскоправном спору, ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије, као и у спору о ауторском праву и сродним правима и заштити и употреби проналаска индустријског дизајна, жигом заштићених ознака, ознака географског порекла, топографије полупроводничких производа и права оплемењивача биљних сорти, ако није надлежан други суд. У конкретном случају, како је правилно закључио првостепени суд, због природе странака, нису испуњени услови за заснивање надлежности привредног суда у смислу одредбе чл. 27. ст. 1. тач. 2. Закона о уређењу судова, па је у складу са тим стварно надлежан за поступање у предметној правној ствари виши суд и то Виши суд у Београду у складу са одредбом чл. 3. став 3 Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва којим је прописано да је Виши суд у Београду надлежан и за спорове о ауторском и сродним правима и заштити и употреби проналаска индустријског дизајна, жигом заштићених ознака, ознака географског порекла, топографије полупроводничких производа и права оплемењивача биљних сорти за територију Републике Србије.

Сагласно напред наведеном, испуњени су услови да се првостепено решење потврди у делу у коме се првостепени суд огласио стварно ненадлежним, али да се истовремено исто решење преиначи у делу у коме је суд одредио да је даље надлежан

Трећи основни суд у Београду и да се списи предмета упуте Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Са изнетих разлога и применом одредбе чл. 401. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци овог решења.

BT/CM

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Весна Тодоровић с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић